

РЕШЕНИЕ

№ 4446

гр. София, 17.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав, в публично заседание на 14.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **1985** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ и чл.11, ал.4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделски земи /ППЗСПЗ3/.

Образувано е по жалба от Образувано е по жалба от А. А. Т. срещу Заповед № РД-09-405 / 12.09.2008 г. на Кмета на район „Н.“, с която на основание чл.11, ал.4 от ППЗСПЗ3 е одобрено решение № 24 по протокол № 17 / 19.06.2008 г. от заседанието на комисия за определяне на застроената част от бивш имот пл.№ 122706, к.л. 219 по помощен кадастрален план от 2004 г., попадащ в кадастралния и регулационен план на м. „Н. – 1 част“. По силата на заповедта цялата площ на бившия имот, в размер на 303 кв.м. е определена за застроена.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна като издадена в нарушение на разпоредбите на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗ и се иска нейната отмяна, съответно определяне на незастроена площ от имота съобразно заключенето на съдебно – техническата експертиза.

Ответникът по делото, чрез процесуален представител в писмен отговор изразява становище в подкрепа на акта.

Заинтересовани страни А. А. Н., Е. А. Д., Г. И. Г., В. В. Т., С. Д. Т., Е. С. Т., Я. С. Т., Н. С. К., Ц. С. Т. редовно уведомени не се явяват и не изразяват становище по жалбата. Доколкото по делото не са били налице доказателства за съобщаване на заповедта на останалите наследници на Е. И. Т., съдът е изпълнил задължението си по чл.162, ал.1 от АПК, като е указал на лицата и възможността по чл.162, ал.3 от АПК за подаване на

жалби. Въпреки, че такива не са постъпили, останалите сънаследници са конституирани като заинтересовани страни по делото, с оглед специалните разпоредби на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, съгласно които заявление подадено и от един от наследниците, ползва и останалите.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не участва в процеса.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице, като един от наследниците на Е. И. Т., и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е ЧАСТИЧНО НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателствата, включително изслушаната и приета без оспорване от страните съдебно - техническа експертиза, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Оспорваната заповед е част от междинно производство, развиващо се вътре в рамките на производството по възстановяване на собствеността по ЗСПЗЗ, въведено в ППЗСПЗЗ с изменение, обнародвано в ДВ, бр.122 от 19.12.1997 г. С това изменение се регулира по-подробно редът, по който следва да се определи застроената, съответно незастроената / свободна/ площ от имота и се въвежда междинен административен акт, заповед на кмета, с който тази площ, определена от техническите служби на общината, се одобрява. Провеждането на това производство е една от предпоставките за издаване на заповед за възстановяване на имот, намиращ се в урбанизирана територия. В такива случаи преди издаването на скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 и чл. 13а се развива процедура по чл. 11, ал. 3 и ал. 4 от ППЗСПЗЗ, а именно - решение на техническата служба на общината, одобрено със заповед на кмета на общината, в което се определя застроената част, която не се възстановява на собствениците. След снабдяването със скица и удостоверение, общинската служба по земеделие и гори като колективен административен орган по поземлената собственост постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в строителните граници на населените места (в границите на урбанизираните територии), съответно отказ за възстановяване. Решението подлежи на обжалване в срока и по реда на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ и върху този административен акт може да бъде упражнен отделен и самостоятелен контрол за законосъобразност, но в друго производство, коренно различно от настоящото, като компетентен е районният съд, предвид специалната разпоредба на чл.14, ал.3 от ЗСПЗЗ. При издаването на това решение, с което завършва производството по обезщетяване, решаващият орган /съответната общинска служба по земеделие и гори/ съобразява всички предпоставки за възстановяване собствеността върху земеделски земи, съгласно ЗСПЗЗ.

В административното производство по издаване на оспорваната заповед, съответно и в настоящото съдебно производство не се обсъжда, тъй като е неотнормимо към предмета на спора, дали е реализирано точното мероприятие, за което имотът е бил отреден, както и дали мероприятието, което е реализирано, съответно строителство, което е извършено, е било законно или не и кога е извършено то.

Единствената задача на междинната процедура, приключваща с оспорваната заповед, е да определи, независимо от отреждането и независимо от законността на реализираното, дали на терена има изпълнено и налице ли е някакво благоустроително мероприятие, т.е. тя се свежда единствено до определяне на това, каква част от имота е

застроена /заета от реализирани благоустройствени мероприятия/ и каква част е незастроена /свободна/.

Съдът намира, че заповедта е издадена в установената писмена и мотивирана форма, от компетентен орган, при законосъобразно делегиране на правомощия на основание § 11 от ЗИД на ЗСПЗЗ / обн. ДВ, бр.88 от 31.07.1998 г./, в подкрепа на което е приложена цитираната по-горе Заповед № РД-09-845 от 19.11.1998 г. на Кмета на Столична община.

В този смисъл не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на заповедта съгласно чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Не са установени и съществени нарушения на административно – производствените правила, налагащи отмяната на акта по чл.143, т.3 от АПК.

Заповедта е издадена при спазване на предвидената в разпоредбата на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ процедура след определяне на площта от техническа служба – комисия за разглеждане на искания по чл.13, ал.4 от ЗСПЗЗ, чиито констатации са отразени в нарочен протокол.

За установяване на материалната законосъобразност на заповедта и съответствието ѝ с целта на закона, с оглед установяване на реално извършените на терена дейности, по делото е назначена, изслушана и приета без оспорване от страните съдебно – техническа експертиза, от която се установява следното:

С оспорената заповед е одобрено решение на комисия за разглеждане на искания по чл.13, ал.4 от ЗСПЗЗ с което е прието, че бившият имот пл. № 122706, кад. лист № 219 с площ от 303 кв.м., понастоящем попадащ в обхвата на застроителния и регулационния план на [населено място], местност „Н. 1 част”, одобрен със Заповед № 315 / 14.10.1972 г. е застроен като попадащ в реализирано мероприятие [улица].

В основната част заключението на вещото лице се покрива с приетото от административния орган, като експертизата установява, че 301,50 кв.м. от имота не са свободни като заети от [улица], съответно подземни съоръжения в уличната регулация.

За една малка част от бившия имот обаче, а именно в размер на 1,50 кв.м. експертизата се разминава със заповедта. За нея по делото е установено, че частта от имота отразена по букви АБВ, в размер на 1,50 кв.м. попада в УПИ IV от кв.147, отреден за „комплексно жилищно строителство и гаражи”, което не е реализирано. Представлява тревна площ, върху която няма осъществени благоустроителни мероприятия.

В тази част заповедта следва да бъде отменена, и по отношение на частта от имота отразена по букви АБВ, в размер на 1,50 кв.м. попада в УПИ IV от кв.147, отреден за „комплексно жилищно строителство и гаражи”.

Следва да се отбележи, че съдът следва да постанови решение в горния смисъл, независимо от незначителния размер на незастроената част от имота, която очевидно не би могла да има самостоятелен устройствен статут.

Това е така преди всичко, тъй като, както бе посочено по-горе, настоящото междинно производство изобщо не се занимава с въпроса за възможността за възстановяване на земята, а само с фактическото установяване на застроената, съответно - незастроената площ.

А. А. Т., освен за процесния имот с № 122706, е подал заявления, съответно се обжалват подобни заповеди, за няколко имоти – 122701, 122702, 122703, 122704, 122705, вкл. и съседния 122707, за който е налице решение на АССГ, с което се обявява

за незастроена част от 113 кв.м., непосредствено лежаща до процесната , при същите констатации за неизпълнено строителство в УПИ IV от кв.147. Предвид горното не може да се приеме и липсата на правен интерес за жалбоподателя.

Предвид изложеното, съдът приема, че заповедта в частта ѝ касаеща 301,50 кв.м. от имота е издадена и в съответствие с целта на закона, като законосъобразно е определена липсата на свободна от застрояване площ съгласно условията на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, т.е. при спазване на изискванията на Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на територията / обн. ДВ, бр. 3 от 2004 г./, както и на хигиенните и противопожарни норми и във връзка с посочените в § 1в, ал.1 и ал.2 от ДР на ППЗСПЗЗ, където макар и неизчерпателно са изброени видове дейности, които не позволяват възстановяване на собствеността, поради което не са налице и основания за отмяната ѝ съгласно чл.146, т.4 и т.5 от АПК, но следва да бъде отменена по отношение на посочената в експертизата на вещото лице А. А. част от имота, отразена по букви АБВ в скицата към експертизата, в размер на 1,50 кв.м.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на А. А. Т. Заповед № РД-09-405 / 12.09.2008 г. на Кмета на район „Н.“, в частта ѝ, с която е определена за застроената част от бивш имот пл.№ 122706, к.л. 219 по помощен кадастрален план от 2004 г., попадащ в кадастралния и регулационен план на м. „Н. – 1 част“ в размер на 1,50 кв.м. по букви АБВ в скицата към експертизата на вещо лице А. А. и ОПРЕДЕЛЯ тази част от имота за незастроена.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Т. срещу Заповед № РД-09-405 / 12.09.2008 г. на Кмета на район „Н.“ в останалата ѝ част.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: